

קול תודה

עלון ההתחזקות החודשי בענייני השבח וההודאה לבורא עולם

גיליון מס' 144 | תמוז התשפ"ו

נא לשמור על קדושת הגליון

אמרתי להם: נראה ישועת השם יתברך
בשמיטה!

והנה בא מחנה גדול של ארבה עד לגבול
'קוממיות', וברגע שהגיע לגבולנו, תיכף
פנו לנו עורף וכלעומת שבאו כן הלכו, ולא
נשאר ארבה אחד בכל גבולינו, ולא הזיקו
מאומה.

**כשסיפרתי זאת למרן מבריסק זצ"ל
אמר - זה מופת שצריכים לספר!**

וציוה להביא רמב"ן על שמות,
וקרא לפנינו את דברי הרמב"ן
(שמות י"ד) בשם רבינו חננאל
שכתב: "מעת עתירת משה רבנו
עד עכשיו אין ארבה מפסיד בכל גבול
מצרים ועל זה נאמר 'שיחו בכל נפלאותיו'
עכ"ל.

צדיקים מודים לה'

סיפר הרב מנדלזון, רבה של קוממיות:
דברים נפלאים היו בקוממיות בשמיטה
תשי"ט, **שמרן הגאון מבריסק זצ"ל** אמר
עליהם שמצוה לפרסמם.

בחודשים הראשונים של שנת
השמיטה היה זרע בשדות שנזרעו
לפני שביעית, שכן מותר לקצור
בשביעית ולאכול בקדושת
שביעית.

והנה, ביום שישי אחד, בא ארבה
לכפרים הסמוכים, ואנשי מקומנו באו
אלי בחדרה, שיש סכנה גדולה שהארבה
יאכל את כל הנזרע.

שואלים הודיה

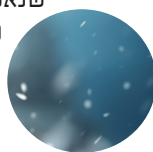
הוא כי בוטל התמיד. נשאלת השאלה וכי על
דבר זה נקבע צום לדורות והרי אונס רחמנא
פטריה?! אלא שלקורבן התמיד יש מעלה
עצומה, דהיינו שקרב בתמידות כל יום במשך
כל השנה.

החפץ חיים אומר שגם אלו שזוכים ללמוד
תורה בכל זמן פנוי במשך כל היום, צריכים
לקבוע גם זמן מסוים ביום שיהיה זמן קבוע
ותמידי ללמוד התורה, שאותו לא יניחו בשום
הון שבעולם. ולמה הם צריכים הנהגה זו, הרי
בלאו הכי הם לומדים תורה כמעט כל היום?
אלא שיש ענין נשגב ומעלה עליונה לקביעות
בלימוד התורה.

וכן בעניינינו, קביעות ותמידות בדברי שבח
והודיה להשי"ת בכל יום תמיד (ואפילו
לדקה) חשיבותה עצומה כהקרבת קורבן
התמיד במועדו.

רוב היונקים יכולים רק להתנשם במהירות או
להתגלגל בבוץ. בעלי חיים אחרים שמזיעים
- סוסים וקופים - מייצרים זיעה שמנה ועבה
שנאספת בפרווה. הקירור שלהם פחות יעיל
פי כמה!

האדם הוא היצור היחיד שמייצר זיעה
מימית ודקה ישירות על העור החשוף.
מחקרים הראו שבמרתון ביום חם, אדם
יכול לנצח סוס בזכות מערכת הקירור
המעולה!

מה רבו מעשיך

המזגן הטבעי של האדם

בתמוז, כשהחום מכה בעוצמה, בני
האדם מפעילים מערכת קירור מדהימה
שאין כמוה בעולם החי. יש לנו 2-5
מיליון בלוטות זיעה מסוג "אקריני"
הפזורות בכל הגוף - ויכולות לייצר עד 12
ליטר זיעה ביום!

עולם ההודיה מעין גן עדן!

הימים שבין שבעה עשר בתמוז ותשעה
באב הם ימים שבהם אנחנו זוכרים כל שנה
את הנפילות של אבותינו ואת השלכות
מעשיהם שעדיין קיימות. בראשם, חטא
העגל בשבעה עשר בתמוז וחטא המרגלים
בתשעה באב, שהם ביסוד כל הליקויים
והפורעניות שאירעו לעם ישראל במשך
הדורות. מהותם של שני חטאים אלו הייתה
ענין אחד.

שורש חטא העגל כתוב בתהלים (ק"ו)
"יעשו עגל בחורב... שכחו א-ל מושיעם,
עושה גדולות במצרים, נפלאות בארץ
חם, נוראות על ים סוף". כלומר, לא הכירו
טובה ולא הסיקו לקח באופן מספיק מכל
החסדים הרבים שהשי"ת עשה להם,
שבהם גילה את טובו הגדול ואת אהבתו
אליהם, ועל ידי כך הגיעו לפעול נגד רצונו.

גם במרגלים כתוב בגמ' תענית (כ"ט).
שחטאם של כלל ישראל היה ה'בכיה
של חנם' שבכו כשהמרגלים חזרו. וכתוב
(דברים, א') "ותרגנו באהליכם, ותאמרו
בשנאת ה' אותנו הוציאנו מארץ מצרים...",
שבכו על כך שהשי"ת הוציא אותם
ממצרים בשביל "לתת אותנו ביד האמורי
להשמידנו" - ההיפך הגמור מן האמת.
איך הגיעו לכך? "ותרגנו", על ידי מדת
הנרגנות. הנרגן אינו מכיר בטובה ובאהבתו
של המטיב. זה היה השורש שהצמיח את
כל העוונות החמורות שגרמו את החורבן.
כל מה שהתרחש מאות שנים אחר כך היה
מהשורש הזה. אדם שאינו מכיר טובה לה'
נופל בכל ניסיון, משום שכוחו של האדם
לעמוד בניסיונות הוא ההכרה שיש לו
אבא טוב, בורא כל העולמות, שאוהב אותו
ורוצה שיהיה לו את הטוב ביותר.

מי שחי בעולם של הכרת טובה לבורא
העולם ורואה בכל מקום את טובו ואת
אהבתו הגדולה אליו, באופן טבעי יישמר
מחטא ואף יחפש דרכים איך לגרום נחת
רוח למיטבו הגדול, ולא ח"ו ההיפך. הוא חי
בעולם של נועם ה' ושמחה בעשיית רצון
ה', מעין גן עדן כבר בעולם הזה!

רות
בת רבקה
לזווג הגון בקרוב

בעילום שם
לזרע של קיימא

לחזרה בתשובה
וזיווג הגון
דוד בן רבקה

לע"נ
חמוס בן רגינה
ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ
משה בן שמחה
ת.נ.צ.ב.ה.

לחזרה בתשובה
וזיווג הגון
אהרן בן רבקה

להקדים תודה למכה

בשעה 18:25 אני מקבל טלפון מהשוכר. הם החליטו לסגור. כמה דקות אחר-כך טלפון מהמשכיר. הוא התחרט. נסוג. ושוב השוכר ושוב כן ושוב לא ... ואני - כבר חש שכאב הראש מאיים להשתלט על כל גופי.

"תנו לי להתפלל עכשיו" אני מודיע להם בחגיגות שירפיו ויעזבו אותי זמנית.

השעה 18:40. אני צולל לתוך תפילת מעריב. אני רואה את אשתי על הצג. שוב ושוב אבל לא יכול לענות. הראש טרוד באלף ואחד דברים. מרגיש שבור ורצוף אבל לפתע בסוף התפילה עולות בי מחשבות טובות, מעודדות. מחשבות של הודיה. ואז אני פונה לד':

"ד'! תודה שהבנות שלי בריאות, תודה שאשתי בריאה ואני בריא. תודה שאנחנו לא צריכים לרוץ לבתי חולים..." ומיד - כמשב רוח צונן ביום חם - המחשבות האלה עודדו וחיזקו

אותי, נסכו בי כוחות חדשים.

החלטתי לתת צדקה. למרות שבד"כ אני נותן כמה שקלים פה ושם - הפעם החלטתי לתת שטר של 20 ₪. להודות לד'.

השעה 19:00 אני חוזר לאשתי, והיא מספרת לי שהתינוקת בת שנתיים השתוללה עם אחותה על מיטה ונפלה בקפיצת ראש נמרצת על הרצפה ממש על הראש. נפילה רצינית. ד' ישמור.

אני מזדעזע. והיא ממשיכה לספר שהתינוקת קצת בכתה ואח"כ נרגעה והמשיכה לשחק כאילו כלום לא קרה.

נס. נס גדול היה פה.

לפתע כל כולי מצטמרר כשאני קולט באיזה שעה זה קרה - הרי הכל קרה בדיוק לפני 20 דק' כשאשתי התקשרה, ואז בדיוק עלו מחשבות ההודיה ונתינת הצדקה, שפתאום ד' נתן בלבי.

ותחושת בטחון חזקה שזה מה שהציל את הילדה.

ד' הקדים צדקה למכה. הקדים הודיה למכה. ואילו פינו ... אין אנחנו מספיקים להודות ...

פנינים של הודיה

הנקרא "תהלה", אשר שם אין שייך שום קטרוג, ואז נעשין כל בקשותיו מבלי שיצטרך לפרטם ולבקש עליהם (שערים בתפילה).

כתב בספה"ק "נועם אלימלך": אפשר ע"י אמירת השבח לפעול ישועה, יותר בקל מעל ידי הבקשות. והטעם, שבאמירת השבח האדם יכול לדבק ולקשר נפשו לעולם

ולְהַצְלָחָה, ולְחֶסֶד, ולְבְּנִים, וְחַיִּים אֲרָכִים, ומְזֻנוּת בְּרוּחַ, וְסִיעָתָא דְשְׂמִיָּא לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל אָמֵן.

(מתפילת הקדושת לוי למוצ"ש)

רבונו של עולם, אֵתָה הִנֵּה הַנּוֹתֵן לְעַף כָּח. תֵּן גַּם לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֱהוּבֶיךָ כָּח לְהוֹדוֹת לָךְ, וְרַק אוֹתָךְ לַעֲבוֹד. וְשֶׁהַשְּׂבוּעַ וְהַחֲדָשׁ וְהַשָּׁנָה יָבוֹא לְקִרְאתָנוּ לְבְרִיאוֹת, וְלִמְזַל טוֹב, וְלִבְרָכָה,

אנא, עצרו לנו להמשיך להפיץ את
אור ההודיה
בהדפסת עלונים מדי חודש,
בהדפסת מוצרי הודיה, בקיום כנסים
בכל רחבי הארץ ועוד...

ניתן להקדיש להצלחה, בריאות, זיווג הגון או להבדיל לע"נ יקירכם בטל': 055.6789.852

תשכ"ל מנצחות

ניתן לתרום ב-3 דרכים:

1. באשראי דרך קהילות בטלפון 0732757000 קוד 8856
2. בהעברה בנקאית. בנק הדואר סניף 001 מס ח-נ 24450984
3. במענה אנושי בטלפון 055.6789.852